

SUSIDEGINO TREČIAS

VISI DIDIEJI S. PAULO DIENRAŠČIAI LIEPOS 6 DIENOS RYTA ĮSIDĖJO ŽINIĄ, JOG KAUNE, BIRŽELIO 3 DIENĄ GAZOLINU SUSILAISTĖS 60 M. AMŽIAUS DARBININKAS ANDRIUŠKEVIČIUS PADEGĖ PATS SAVE.

UŽSILIEPSNODAMAS ŠAUKĖS "LAISVĖS LIETUVAI!"

ANDRIUŠKEVIČIUS MIRĖS KITOS DIENOS RYTA KARO LIGONINĖJE.

POLICIJA NEDAVĖ GIMINĖMS JO KŪNĄ PALAIDOTI: PATI POLICIJA JĮ PALAIDOJO, NEŽINIA KAME:

nepavyko

Po šešių dienų kitas darbininkas, 62 metu amžiaus ŽALIŠAUSKAS, irgi Kaune, bandė susideginti. Jis apsi pylęs alyva, bet iki išsiliepsnojo, policija atbėgo ir liepsnas užgesino. Jis esąs kažkurioje Kauno ligoninėje.

&&&

Kai susidegino Kaune Kalantas ir kitas Varėnoje, tai bolševikų galvos skelbė pasauliui, kad jie buvę nenormalaus proto ir narkotikų vartotojai. Kaip dabar aiškins tų jau subrendusių darbininkų žygius? Kad bandys ir juos suniekinti, tai labai aišku. Mes nesidžiaugiamo tokio būdu prarastomis brangiomis lietuvių vyrų gyvybėmis. Bet mes didžiujamės, kad po 30 su viršum metų priešpaudos, mūsų Lietuvėleje yra didvyriškos dvasios vaikinių ir vyrų, kurie savo pačių krauju reikalauja tėvynei laisvės.

Kuo mes prisidėsime prie jų šauksmo?

LIETUVIŠKOJO JAUNIMO DIENOS CHICAGOJE

Iškilmingai atidarytas II Pasaulio lietuvių jaunimo kongresas. Delegatai ir svečiai iš keturių pasaulio šalių

Jaunimo kongresas — džiaugsminga viso pasaulio lietuvių šventė. Penktadienio vakarą Conrad Hilton viešbutyje, Chicagoje, marga dalyvių minia pripildė erdvią Williford salę.

Kongresą atidarė komiteto pirmininkas R. Sakadolskis, pakviesdamas įnešti organizacijų ir dalyvaujančiųjų atstovų valstybių vėliavas. Invokaciją kalbėjo kun. A. Kezys ir kun. J. Juozupaitis. Viešpatie, neleiski būti man abejingam pasaulį prislėgusioj nelaimėj. Suteik, Viešpatie, kad geležinė siena būtų nugriauta ir mes draugėje svarstytume tautos likimą...

Kalbėjo pasikeisdami po posmą, kas sudarė labai gilų įspūdį.

Vadovaujant solistei B. Simonaitytei sugiedoti JAV ir Lietuvos himnai.

Tarp daugybės iš įvairių valstybių svečių buvo vysk. V. Brizgys, vysk. Ant. Deksnys.

Ne proginis bendravimas, o pastovus bendradarbiavimas

R. Sakadolskis pasidžiaugė, kad į kongresą suvažiavo lietuviai iš keturių kontinentų. Kongresas bus ne vien malonus susipažinimas, bet ir gilesnis lietuviško gyvenimo įprasminimas. Čia išgirsime žodį daugiausia iš jaunesnių kultūrininkų. Savyje ugdysime darbo ir gyvenimo perspektyvas. Kongresas tenebus proginis bendravimas, o pastovus bendradarbiavimas. Tai bus išibėgėjimas ateities veik-

lai. Didieji mūsų darbai bus kongresui pasibaigus.

Mūsų uždavinys bus visus uždegti kongreso idėjomis. Jaunimo kongresas nėra kulminacinis jaunimo momentas ar užmojų pabaiga. Tai ryžto sukėlimas naujam darbui. Jaunimo darbas ir širdis — lietuvių tautos ateitis.

Prezidiuman pakviesti: H. Antanaitis (Australija), N. Zavičkaitė (Argentina), R. Žutautaitė (Vokietija), J. Kuraitė (Kanada). Sekretoriatan — čikagieškės: V. Ruibytė, N. Stakauskienė, D. Vaitkevičiūtė. Pirmininkavo R. Sakadolskis.

Pagerbiant didelį jaunimo kongreso bičiulį a. a. J. Bačiūną, perskaitytas jo žodis, pasakytas I Pas. liet. jaunimo kongreso proga.

Liet. garbės konsule J. Daužvardienė sveikino Jaunimo kongresą visos lietuvių diplomatinės tarnybos vardu: "Jums mūsų širdys, mūsų dėmesys. Jūs praturtėsite lietuvių mokslo žemčiūgais. Grįžkite ne vien patriotiškai sustiprėję, grįžkite misijonieriais, siekiant pilnos laisvės Lietuvai. Kartokime liepsnose perteiktą šauksmą — "Laisvės Lietuvai".

PLB pirm. St. Barzdukas sveikinimo kalboj V. Mačernio žodžiais priminė viltį ir svajonę, šildančias mūsų siekimus. Jaunimo kongresas visų mūsų kartų bendro darbo vaisius. Mes nepasijutome vieni kitiem sveti-

MŪSŲ JAUNIMAS KONGRESE

Redakciją pasiekė pirmosios žinios iš II Pasaulio Liet. Jaunimo Kongreso ir mūsų jaunimo kelionės aprašymai. Kadangi žiniu yra daug ir nenorim, kad jos pasentų, tai šitame ML numeryje išleidžiame vieną kitą nuolatinį skyrių, duodami daugiau vietos mūsų jaunimui. Red.

NAUJORKAS. Birželio 28 diena. Lygiai 8.15 val. ryto. Didžiausiam aerodrome John F. Kennedy, nusileido „BALTIJOS GULBĖ“ lėktuvas. Per muitinę pereinančių laukė burys estų, kurie saviškius tuojau pasiėmė ir paskubom išsigabeno Torontan, Kanadon.

Lietuvių laukė kelionių agentūros atstovė plė Nomida (Agentūros vardas LITAS) Ji puikiai suorganizavo ir sklandžiai perkėlė visą 115 mūsų tautiečių iš vieno lėktuvo į kitą, į Pan American.

Po dešimties valandų kelionės, kad ir lėktuvu, mūsų jaunimėlis jautėsi šiek tiek pavargęs, nors lektuve neleido jam dainuoti. Bet visi atrodė smagūs ir linksmi.

Jaunimas tuojau pradėjo šmižinėti po aerodromo kampus, su Amerika susipažinti, o vyresnieji stengėsi juos sulaikyt viename būryje, kad nepasimestų.

ŠVYSČIOJA ŽENKLAI. Aerodromo patalpose tik švysčioja gražūs mūsų jaunimo ženklai prie rankovių ar atlapų, liudydami, kad čia ne paprasti padaužos, o II Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso dalyviai! Ir tai iš Brazilijos!

Kongreso Kom. pirmininkas A. Steponaitis, Urugvajaus globėjas T. J. Giedrys, S. J. bei Argentinos plė Nelida Zavickaitė padėjo visai grupei labai sklandžiai su-

sitvarkyti, bilietais aprūpinti ir bagažą į kitą lėktuvą perkelti.

TRYS AUTOBUSAI turėjo mūsų minią gabenti iš vieno aerodromo krašto į kitą, kur jau laukė lėktuvas. Bet čia teko laukti pusantros valandos iki galejo išskristi.

PIRMASIS NEPASISEKIMAS. Mums reikėjo lėktuvo su 119 vietų, o per klaidą atsiuntė tik su 117 vietų. Neleidžia skristi. Bendrovės tarnautojai posėdžiauja, tariasi. Nusprendžia, jog du keleiviai turi pasilikti Naujorke ir skristi vėliau, atskirai, kitu lėktuvu. Tai mums nepatinka. Pagaliau susitarta: kompanija išima vieną patarnautoją-

T. Antanas Saulaitis pats išlipa. Jis, mat, nors ir porą metų pagyvenęs Brazilijoje, bet angliškai dar nepamiršęs, tai neprapuls.

Besprendžiant tas kėdžių problemas, lėktuvo patarnautojos sukiojasi tarp sėdynių siūlydamos jaunimui ir užkandžių ir gėrimų. Bet kaip susikalbėti? Patarnautojos temoka angliškai. Onutė Petraitytė, Jonas Lukoševičius ir dar vienas kitas padeda merginoms susižymėti, kas ką gers ir valgys. Kiti ir snausti pradėjo, išpūdžių išvarginti.

PER VALANDĄ IR 45 minutes lėktuvas atsidūrė Čikagoje, (1500 kilometrų nuo Naujorko) O'Hare aerodrome.

Toliau 4 puslapyje

AR NEUŽJAUČIAM, AR NESUSIGAUDOM ?

Šiuo metu bolševiko okupanto įžulumas ir priespauda Lietuvoje turi būti tokia didelė, kad virš 30 metų dantis sukandę kentėję lietuviai nebeiškentė. Romanas Kalantas, Varėnos jaunuolis, dabar 60 metų amžiaus darbininkas Andriuškevicius susidegino, kai ketvirtam, irgi 60 metų darbininkui, nepasisekė. Jie turėjo žinot, kad save sudegindami tuojau pat nei Lietuvai, nei religijai laisvės nelaimės. Tie keli tūkstančiai jaunų darbininkų ir studentų, pasiūlyę į gatves Kaune ir kovoję su okupanto armija, taip pat turėjo žinot, kad tokia kova laisvės nelaimės. Tai kodėl jie vistiek taip pasielgė? **TODĖL, KAD NORĖJO TARTUM PIRŠTU DURTI Į AKIS LAISVAJAM PASAULIUI,** kad tas nebetylėtų, kad tas spautų rusus okupantus gražinti laisvę. Juk laisvasis pasaulis jaudinasi dėl Vietnamo karo, bet nė kiek nesijaudina, kai raudonasis smauglys ramiai sau virškina apsigint negalinčią tautą — lietuvius, latvius, estus.

Laisvųjų tarpe esame ir mes, Brazilijos lietuviai. Reiktų manyti, kad Kalanto ir kitų vyrų baisiai skaudi gyvybės auka būtų turėjusi mus ne tik sukirsti iki pat kaulų smegenų, bet tuojau suburti į masinius susirinkimus protestuoti, siųsti laiškus telegramas Rusijos ambasadai, Jungtinėms Tautoms, savo vyriausybei. Iki šios dienos mes, Brazilijoje, bent S. Paulyje, nieko nedarėme. Kodėl? Ar savo kenčiančių ir mirstančių brolių nebeužjaučiame? Ar ko nors bijomės? Ar tik nesusigaudome, kas daryt?

Nesinori tikėti, kad mes, laisvi būdami, būtume jau tiek suakmenėję, kad nebeatjaustume savo brolių vergijoje. Nesinori tikėti, kad mes čia bijotume rusų bolševikų keršto. Atrodo, jog esam pasimetę ir nesurojam, kas daryti.

Tegu atleidžia mums visų mūsų didžiųjų organizacijų vadai ir veikėjai, jei paklausiu, ar nebūt buvęs garbingas darbas, jei tokia Bendruomenės vadovybė, jei Są-

junga - Alianča būtų ėmęsi iniciatyvos šaukti lietuvių masinius susirinkimus, ar susitarusios drauge būtų išvedusios lietuvius į miesto centrą demonstracijai, ar viešoms pamaldoms už persekiojamus brolius?

Anądien karštai paplojom, kai Amerikos Vyčių pirmininkas prof. Jokūbas Stukas pranešė, kad pas jį viešbutin atėję trys studentai brazilai pasižadėjo surinkti milijoną parašų mūsų reikalui. Paplojom ir nutilom. O ką darom mes patys parašams rinkti? Paskutinį spalio mėnesį buvo atsiųsta iš Amerikos peticijos forma Jungtinėms Tautoms nuvežti Jaunimo Kongreso proga. Reikėjo tik rinkti parašus. Kažkas, kažkur tą raštą paliko „stalčiuje gulėti“ ir pas mus nei jaunimas, nei senimas parašų nerinko, (išskyrus vieną ar du savo iniciatyva pasidariusius asmenis). Ar tai yra ženklas, kad mes, Brazilijos lietuviai, gyvai atjaučiame savo brolių ir sesių vergiją Lietuvoje? **KAS MUS APSEDO, KAD ŠITAIP TYLI ME?**

"Geriau vėliau, negu niekad". Iki mūsų didžiosios organizacijos imsis kokio nors žygio, M. Lietuva prašyte prašo kiekvieno savo skaitytojo parašyt, nors ir lietuviškai laišką Rusijos Ambasadoriui, pagal čia pridėtamą pavyzdį ir nieko nebelaukiant pasiųsti. Prašyt savo draugų brazilų, kad ir jie rašytų. Užverskim ambasadą protestų laiškais; užverskit savo vyriausybę prašymais užtarti mūsų Tėvynę Jungtinėse Tautose. Tepajunta, kad ir mes einame iš vieno su Lietuvos ir su viso laisvojo pasaulio lietuviais! J.K.

LAIŠKO PAVYZDYS

Jo Ekscelencijai
Sovietų Rusijos Ambasadoriui
Brasilia, Distrito Federal

Ekscelencija,
Piktinuosiu Jūsų atstovaujamos valdžios okupacija Lietuvoje; Piktinuosiu persekiojimais ti-

kinčiųjų, ypač vyskupų, kunigų ir jaunimo už savo religinių pareigų atlikinėjimą.

Reikalauju tuojau pat nutraukti tuos persekiojimus, paleisti iš arešto vyskopus Vincentą Slatkevičių ir Julijoną Steponavičių, kurie jau daug metų laikomi namų arešte; paleisti iš kalėjimų kunigus; nesikišti į kunigų seminarijos reikalus ir leisti jaunimui laisvai stoti į seminariją; reikalauju Lietuvos katalikams leisti turėti savo laikraščius, spaudinti knygas, mokyt vaikus tikėjimo tiesų, kaip tai daroma visame laisvame kultūringame pasaulyje.

Pagaliau reikalauju, kad Sovietų Rusija ištrauktų iš Lietuvos savo okupacinę kariuomenę ir leistu patiems lietuviams šeimininkauti savo krašte kaip tinkami.

Jungtinėse Tautose Jūsų atstovai varo didžiausią propagandą už kitų pasaulio tautų laisvę, o žiauriausiu būdu ta laisvė atimta iš mūsų tautos ir jai neleidžiama net pasiskusti pasauliui, kad yra pavergta. Už savo laisvę ugnyje pasiaukojančius darbininkus vyrus apšaukiate bepročiais, narkotikais. Ne, jie ne bepročiai, o mūsų tautos didvyriai! Prie jų kraujo jungiu savo balsą: **SOVIETŲ RUSIJA, GRAŽINK LIETUVAI LAISVĘ!**

Parašas.

Adresas.

Laiškai be adresų yra laikomi nerimtais, neatsakomais. Tokių neišsimoka siųsti.

Rusijos ambasada Rio de Janeiro vis turėdavo vieną lietuvių sekretorių. Greičiausiai turi tokį ir dabar Brazilijoje. Todėl laiškus galima rašyti ir lietuviškai, nors geriau būtų rašyti portugališkai. Tai būtų ypač gražus mūsų jaunimo darbas.

Rašyti ko trumpiau.

LIETUVIŠKOJO JAUNIMO DIENOS. Iš 1 psl.

JAUNIMO SUTIKTUVĖS LIEPOS 29d.

mi. Lietuviškas jaunimo kelias idėjiškai pagilintas. Bendras darbas yra tautos kultūringumo, laisvės ir vilčių laidas. Dirbam, kad Lietuvos žemė taptų žydinčiu sodu.

Lietuvos jaunimas įpareigoja

Vliko pirm. dr. K. Valiūnas sveikindamas priminė, kad kongreso atstovai iš tos kartos, kuri gimė, kai dar Lietuvoje liejosi kovotojų dėl laisvės kraujas. Siūlė sudaryti nuolatinį jaunimo branduolį, siekiantį Lietuvai laisvės. Vlikas ji remia. Lietuvos jaunimas, kuris sunkiose sąlygose išdrįsta reikalauti Lietuvai laisvės, įpareigoja laisvojo pasaulio jaunimą pasišvesti laisvės siekimams. Nepamirškite, kad viso pasaulio lietuviai laukia šio kongreso pozityvių rezultatų.

Kongreso rėmėjų vardu pakviestas kalbėti dr. J. Kazickas džiaugėsi, kad komitetas parodė retą sugebėjimą atlikti organizacinį darbą. Dėkojo aukotojams, kurių įnašai buvo meilės ir pasitikėjimo išraiška tau, jaunime. Jaunimo entuziazmas pakreipia įvykių kryptį, kaip tai rodė partizanai, 1941 m. sukilėliai ir šių metų laisvės liepsnų žibintai. Niekas negali prabilti ryškiau, kaip 1972 m. liepsnoją laisvės žibintai. Mes būkime jų laisvės testamentu vykdytojais.

I Pas. Liet. Jaun. kongr. pirm. A. Zapareckas sveikino rengėjus ir visą jaunimą, džiaugdasiekė visą mūsų pasaulio jaunimą, kad kongreso šūkis panima. Šioje salėje — visos kartos, visos ideologinės grupės. Negaila lėšų — jaunimas parodė, kad to vertas. Pavergtos Lietuvos jaunimo mirtina auka pasauliui parodė, kad reikia kelti reikalavimą — laisvės Lietuvai.

Atidarymo paskaita

Kun. A. Saulaitis atidarymoje paskaitoje kalbėjo tema: "Lietuvių jaunimas išėivijoje — prasmės beiškant". Pabrėžė, kad išėivijos jaunimo siekimai — bendruomenėti. Suaugusiųjų vienybė padeda ir jaunimą į

traukti. Kaip šeimoje skyrybos demoralizuoja vaikus, taip ir vyresnių nesutarimas atstumia jaunimą. Kongrese susitinkami lietuviai iš kelių kraštų, turinčių skirtingą kultūrą, o dialogas sklandus.

Savo žodį kalbėtojas perpynė humoru, pvz. priminęs barzdota jaunimą, pažymėjo, kad tik paskutiniuose dešimtmečiuose paplito skutimasis, o per tūkstančius metų žmonės buvo barzdoti.

Prelegentas Brazilijoje sutiko jaunuolį, kuris pasakė, jei Lietuvai būtų reikalinga, jis atiduotų savo gyvybę, bet jis, neprisiverčia ateiti į susirinkimą, skaityti lietuvišką spaudą.

Jaunimas turi reikštis veiklumu, ofenzyva, bendruomenėjimu. Kyla tautinių grupių sąmoningumas. Į tą sūkurį turi įsitraukti ir jaunimas.

Dabar daugeliui kita kultūra, anglų, ispanų kalba nėra svetima, bet tai neturi kliudyti būti sąmoningu lietuviu. Ta aplinka yra tik kita, bet ne svetima ir net gali mums padėti bręsti savame tautiškume.

Mes siejame lietuviškumą su kalba, su spalva, su proseneliais, su grybais ir berželiais. Bet mes tautiškumui turime duoti gilesnę prasmę: visų pirma — meilė Lietuvai. Lietuviškumo prasmė — tautinė reprezentacija, sugyvenimas bendroje šeimoje. Sudarykime jaunimui sąlygas nuolat lietuvi, pasitarnauti Lietuvai, pripažinti lietuvių laimėjimą, laikyti didžiausia skriauda religijos persekiojimą, priešpaudą, tikėti į Lietuvos išlaisvinimą.

Jeį mūsų brolis liepsnoje galėjo šaukti "Laisvės Lietuvai", mes savo uždavinį atliksime ta pačia kryptimi veikdami. Mums garbė būti lietuviams.

Supažindinimas su atstovais

Milda, Lenkauskienė poetišku įvadu supažindino su įvairių kraštų delegacijomis - atstovais: Argentinos, Australijos, Austrijos, Belgijos, Brazilijos, D. Britanijos, Kolumbijos, Prancūzijos, Švedijos, Urugvajaus, Venecuelos, Vokietijos, Kana-

dos, JAV. Iš viso 250 atstovų.

Iššauktos valstybės atstovams atsistojus, jie visų kongreso dalyvių buvo sveikinami entuziazmo plojimais.

Po atidarymojo posėdžio vyko jaunimo šokiai. Šalia posėdžių salės, veikė ir krautuvėlė, kur buvo galima gauti lietuviškų knygų, įvairių lietuviškų ženklų, net ir ryškių šūkių su įrašais — Sovietų Rusija, nešdinkis iš Lietuvos!

Kongrese daug gražaus jaunimo, bet atidarymo posėdy buvo gausiai ir mūsų gydytojų, inžinierių, kunigų, visuomenininkų ir kitų, iš viso gal apie 700 žmonių.

J. Pr.

ČIKAGOJE KONGRESO KOMITETAS POSĖDŽIAVO BIRŽELIO 27 DIENĄ ir tada paskyrė P. Amerikos jaunimui nakvynes. Viskas atlikta tvarkingiausiai, nors Komitetui teko aprūpinti tukstančius jaunimo. Lietuvių šeimos mielai siūlėsi priimti svečius. Tik norėjo žinoti, ar gaus berniukus, ar mergaites, kaip jie atrodo, ką veikia.

KUNIGAS H. ŠULCAS

visą savaitę būdamas Čikagoje, padėjo Komitetui skirstyt mūsų jaunimą į šeimas taip, kad vis kas nors mokėtų lietuviškai su šeiminkais susikalbėti.

STUDIJŲ SAVAITĖ

Nuo liepos 4 iki 9, Kento universitete vyksta Kongreso atstovų studijų savaitė. Čia gali dalyvauti tik atstovai: Brazilijos 17, Argentinos 25, Urugvajaus 9, neminint kitų kraštų. Taut. šokių šokėjai ir kitas jaunimas tuo metu bus arba Čikagoje, arba Klevelande, kur jiems pramatytos ir nakvynės ir programos. Nuobodžiauti neteks niekam.

STOVYKLA

Pora šimtų klm. į šiaurę nuo Toronto, miškuose, bus Kongreso jaunimo stovykla. Joje dalyvaus visos Brazilijos jaunimas, kartu su 450 kitų kraštų. Talkon pakviestos Brazilijos šeiminkės: Angelika Triubienė, Ona Jocienė ir Emilija Petkevičius, kurios mielai apsiėmė patalkininkauti.

MŪSŲ JAUNIMAS IŠSKRIS NAMO IŠ NAUJORKO AERODROMO TREČIAD. LIEPOS 26.

VIRACOCOPOS AERODROME BUS LIEPOS 27 D.

Valandą pranešime kitame numeryje.

Mūsų jaunimo baltinis dulkis

Š. AMERIKOS LIETUVIAI
LABAI SUSIDOMĖJĘ JAUNI-
MU IŠ PIETŲ AMERIKOS.

Amerikiečiu nuotaika pakilus, o ta dar labiau atvėrė kišenes ir pinigines. Aukos Kongreso reikalams pradėjo daug gausiau plaukti. Bostonas, sudėjęs apie 4000 dol., suruošė balių darbo galui atšvesti. Klevelandas surinko MŪSU ir kitų kraštu jaunimo reikalams 7000 dolerių. JAV ir Kanados spauda pilna straipsnių apie J. Kongresą. Birželio 26 išleistas specialus VARPO žurnalo numeris, skirtas Kongresui.

&&&&&

Urugvajiečiai suruošė birželio 29 d. savo atskirą taut. šokių repeticiją, prieš visų generalinę, kurioje dalyvavo 2000 šokėjų.

&&&&&

Iš paskutinių 26 dienų Amerikos rytuose lijo 23 dienas. Bet mūsų šokiams atskridus, birž. 28 d. — puikiausias oras. Neperkaršta. Po lietaus gamta vešli, žalia, maloni akiai.

&&&&&

JAUNIMĖLIS PERKA atvirukus ir saldinius. Taip mokinasi atpažinti amerikiečių pinigus, centą, penkis, dešimtuką ir „kvoteri“, t. y. 25 centus. Bet kava atrodo per brangi: net 20 centų už puoduką (1.20 kr) ir dar tokia negardi, sako, skysta, kaip „bulvių sunka“.

&&&&&

IŠ KOLUMBIJOS atskrido 15 jaunimo atstovų, nors ten yra tik 40 lietuviškų šeimų, apie 200 galvų.

KAS PIRMAS ??

Per muitinės patikrinimus pirmoji laimingai perėjo STANISLAVA LUKAS, iš Zelinos. Ar pavyks jai taip lengvai prasprukti ir pro Viracopos muitininkus?

ATSTOVAI SUSIPAŽIŠTA

Čikagos Tautiniuose namuose birželio 29 įvyko atstovų susipažinimo vakaras. Dalyvavo virš 300 jaunuolių iš įvairių pasaulio kraštų. Ilgai dainavo kartu, sustoję ratu, ir lydimi akordeono muzikos; kiti šnekučiavosi. Nuotaika kuo puikiausia. Niekas nesėdėjo „savam būrelyje“ o maišėsi su visais, norėjo susipažinti su kuo daugiau kitų tolimų kraštų. Šeimos, kurios priėmė mūsų jaunimą gyventi, apie 11-12 valandą nakties atvyko jų paršivežti iš to vakaro. Kaikurie keliavo net pusantros valandos iki vakaro salės, ir niekas nemurmėjo, kad reikia vargti.

PATENKINTOS

Šeimos, priėmusios mūsų jaunimą, su kuriom teko išsikalbėti, patenkintos mūsų šokiškais. Mielai aprodo jiems miestą laisvu laiku.

„PINASI“ VYŽAS

Kadangi namie nebuvo progos, tai Brazilijos šokėjams ketvirtadienį (birž. 28) teko per repeticijas atsisėsti ir pasigaminti vyžas, nes be jų nebūt leidę šokti. Tai buvo „strioko“, bet viskas gerai išėjo.

UŽMIRSO !!

Mūsų „Sambos“ orkestras užmiršo S. Paulyje savo instrumentus. Todėl turėjo lakstyti po Čikagą ir susiskublinti ir vėl kitą repeticiją turėti.

SPORTO ŽAIDYNĖSE

LIEPOS 4 d. dalyvavo plė Nijolė Tamošaitytė — fechtuotoja (dvikovė kardais) ir kita mergaitė stalo teniso rungtynėse.

ARŪNAS STEPONAITIS pakviestas būti vienu iš keturių pagrindinių stovyklos komendantų. Onutė Petraitytė, gerai mokanti anglų kalbą, dalyvavo apvalaus stalo diskusijose apie estų, latvių ir lietuvių bendradarbiavimą.

Argentina atstovauja Nelida Zaviskaitė. Kun. Šulcas nedalyvavo Studijų savaitėje, o globojo mūsų

jaunimą, likusį Čikagoje.

GERA NUOTAIKA

Visų į Kongresą sugužėjusiųjų nuotaika labai puiki. Kongreso rengėjai sugebėjo tokį didelį dalyką labai gerai suorganizuoti.

BIRŽELIO 30 dieną buvo atskira tautiniu šokių repeticija Brazilijos, Urugvajaus ir Argentinos šokėjams. Jaunimo centre nebuvo vietos, tai šoko gretimame parke. Pastebėjo policija ir susirinko gražus būrys pasižiūrėti.

PAMALDOS PARKE

Sekmadienį, liepos 2 dieną, 9 valanda šv. Mišios buvo parke, prie Michigano ežero. Su vyškupais Brizgiu, Deksniu drauge koncertavo daugiau kunigų, o jų tarpe ir kun. Margis, Giedrys, Saulaitis.

IR KAS TOLIAU?

Tiek galima pramatyti. Po bendrosios jaunimo stovyklos ir po Kongreso uždarymo liepos 15, mes, brazilai, keliausim į Montrealį, pas T. Zarembą. Ten liepos 17, 18 ir 19 dalyvausim vietos jaunimo stovykloje kaip svečiai. Liepos 20 d. atsidursim NERINGOS STOVYKLOJE, Vermonte, Jai vadovauja Nekalė Pradėtosios Mergelės Marijos (Putnamo) Seserys. Čia bus proga pasimaudyti ir dešreles kepti su vietos jaunimu. Liepos 21 ir 22 mus priims Bostono Jaunimo Kongreso Komitetas. Liepos 23 mūsų jaunimas šoks Lietuvių susiartinimo šventėje Putname, kur suplaukia tūkstančiai lietuvių iš Naujosios Anglijos ir net Naujorko.

Už visas tas žinias ML redakcija dėkinga Tėvui Antanui Saulaičiui, S. J. kurs, kitiems saldžiai miegant, dar griebia plunksną ir surašo, kas ir kaip atsitiko.

(Bus daugiau)

UŽSAKYKIT „MŪSŲ LIETUVĄ“ SAVO GIMINĖMS AR DRAUGAMS!

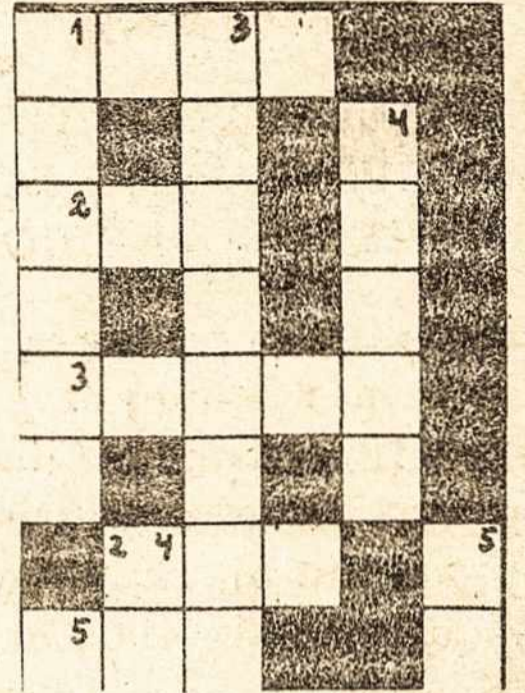
MŪSŲ LIETUVA Mokiniams

Nr. 40

Čia mūsų MENAS

K
R
Y
Ž
I
U
K
A
I

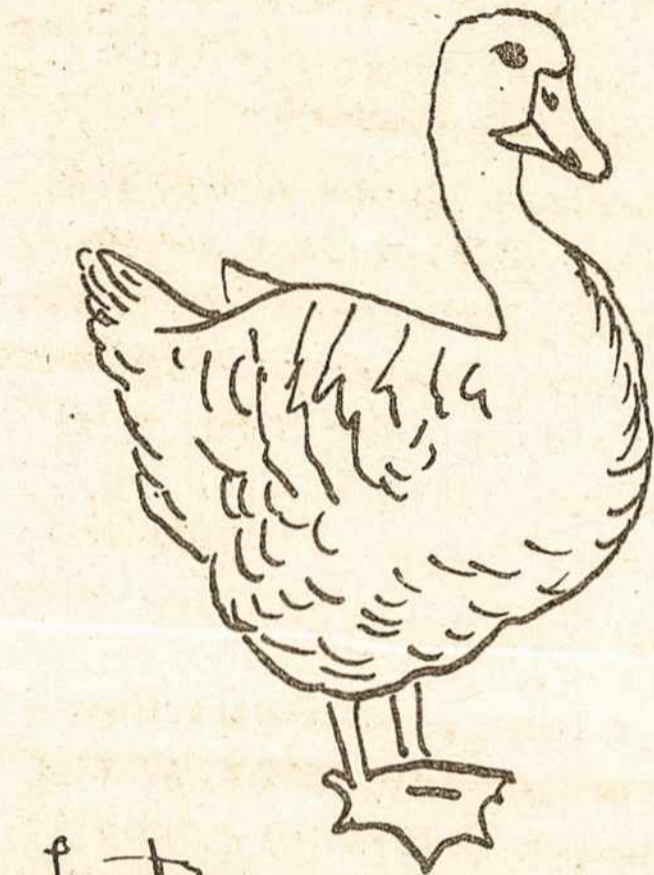
Ryman.

Skersai:

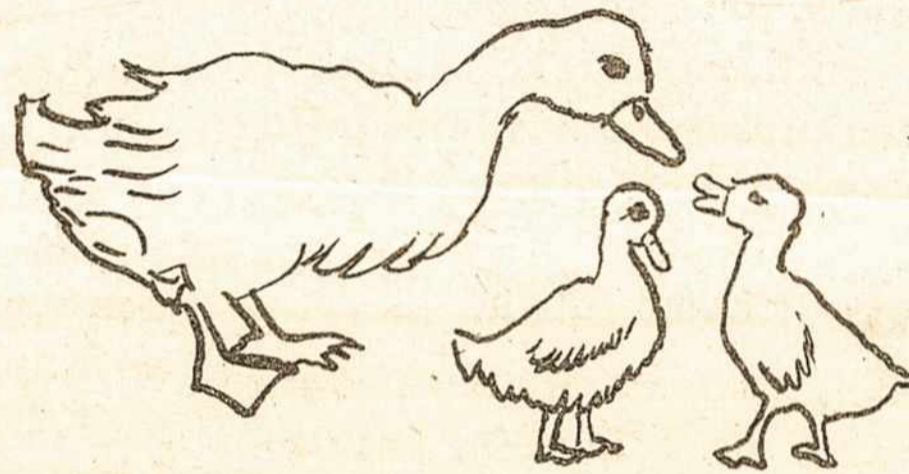
1. Krenta lietaus lašeliai.
2. Gavau puikią dovaną ... Kalėdų Dieduko.
3. Paukštis, kuris moka plaukti.
4. Kai reikia ką pradurti, vartojam ...
5. Kur lėktuvai skraido?

Išilgai:

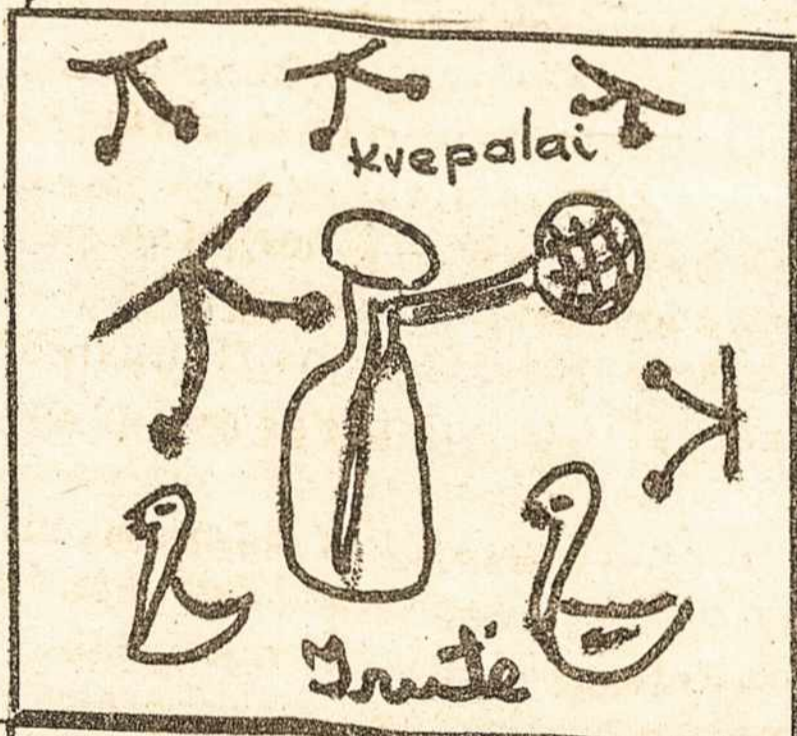
1. Taip vadinasi stiklas, pro kurį mes žiūrim į lietu.
2. Kiek .. vaikų salėj? (sutrumpintai)
3. Kas berniukams būna parišta po kaklu, kai su tautiniais rūbais?
4. Kai nelyja, visur
5. ..., kaip skauda man širdelė.

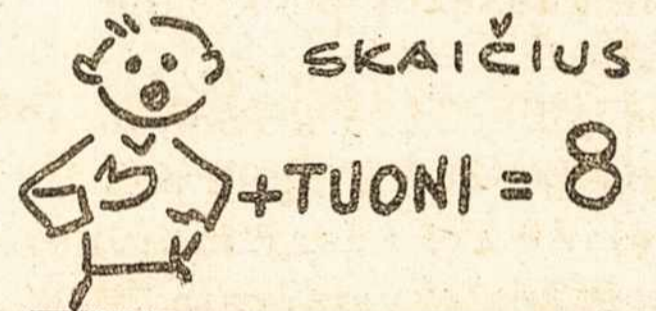
AŠ TAU SAKIAU NESIKALBĖTI SU VYRAIS

Janeta

Atsakymas:
Skersai: 1. Lyja 2. Nuo 3. Antis 4. Vlą 5. Ore
Išilgai: 1. Langas 2. Yr 3. Juostelė 4. Sausa 5. O!

DRUTĖ IR KESTUTOS

D. BASTYS

Mikas Šileikis

Žiema

Yra kilęs iš Leminėlio vienk., Degučių v., Zarasų apskr. Jau 40 m. kaip gyvena JAV-se. Čia 1923 m. baigė tapybos studijas Meno institute. Studijavo grafiką ir tapybą. Dalyvavo parodoje Chicagoje, Bostone, Clevelande, Indianapoly, Muncie, Ind., Milwaukee, Peorijoje ir kt. Gavo premijas — Chicagos Meno institute 1925 m.; už "Šeimininkę" 1933 m., už "Siuvėją" — 1936 m. ir už kitus tapybos darbus. Yra iliustravęs P. Orintaitės "Šulinys sodyboje", padaręs viršelį J. Švaisito "Petručiui Širvokui" ir iliustravęs kitas knygas. Priklauso All-Illinois Society of Arts.

JUOZAS KRALIKAUSKAS

MINDAUGO NUŽUDYMAS

(Tęsinys)

- Hm, labai žemai nusilenktų. Ir apsisukęs vėl iš giminės tykotų.

- Kaip tai ty-ko-tų? Žinai, gėdos turėk! Tu spirgi iš pavydo, kai jaugi šitiek aprėpęs. Mano mažai valdai toli gražu iki tavo platybių ir gėrybių. O mano ir vaikai auga. Bet aš gi turėjau, matai, neimti, atsisakyti, kad tau atitektų!

- Negana šunybę padarei, bet dargi...

- Šunybę padariau? - nebeištverdamas nutraukia jo šneką Gerdenis. — Tau? Regi, ko visai nėra! Gi jau kliedi. Midaus persisiurbei ar kaitra nuleipino?

- Pasispaušk gerai, tai gal savo vaikams ir Uteną gausi.

- Nustok, sakau, kliedėti! - rikteli Gerdenis jau įsidedęs. - Ką gi tau pikto padariau? Pakelėje taip užsipo li! Kas gi aš tau?

- Kas?

Daumantas delnu užpliekia zyli ant bėrio kaklo. Lėtai pakaso įgeltą vietą. Dar ir patapnoja. Su dirbtiniu rūpestingumu pataiso karčius. Tpu, sausai, trumpai, spiauteli. Ir vis dar delsia. Neskubėdamas pasitaiso ke-

pure. Ir dar nieko neištaria.

- Kas? - Jau pritrūkęs kantrybės, Gerdenis paklausia antrą kartą.

- A, kas tu? - Daumantas susiraukia lyg staiga burnoje būtų pajutęs kažką labai kartu. - Gi pasalus skundėjas ir žvalgas? - skausimingai išsižeidžia Gerdenis.

- Esi kojų laižytojas?

- Aš, kojų laižytojas? Ei, tai tu - užpakalio laižytojas!

- Tpuuu! - lūšio šuoliu Daumantas šoka žemėn. - Nusėsk ir tu!

- Ko?

- Bijai? - jo balsas beveik draugiškas.

- Kautis nori? Mane mušti?

- Hm, tai paspaušk zovada.

Bet Daumantas stovi arti ir laukia, kramtydamas lūpą. Jis per akimirką prišoktų, vos tik Gerdenis pentiniais arklių stukteltų: nutvertų už kamanų arba nutrauktų iš balno už kojos.

Gerdenis žiūri, tankiai mirksėdamas. Dar lyg kiek paabejoja, bet vis dėlto nusėda.

- Prisirišk savo žirgą. Truputį skolos atiduosiu. - Daumantas veda iš kelio savo bėrį prikabinti.

Gerdenis irgi veda pririšti savo žirgą. Jis nepasinaudoja proga greit užsėsti ir pasileisti zovada tolyn. Viena, jis nėra iš bailiųjų; antra, jeigu užškokęs pasinėstų bėgti, jį vistiek prisivytų.

Daumantas atrodo ramus, kone šaltas ir vis taip pat išblyškęs. Tik lūpą tankiai kramto ir didelis smakras dar daugiau priekin patempas. Nuo kairiojo šono nusikabina kalaviją, kuriuo nuskinta jau daugel galvų. Tik labai retas tegali Nalšios rikiui prilygti kalaviuju prieš kalaviją.

- Mesk žemėn kalavija! - liepia Daumantas.

- Mesk tu pirmas.

Daumantas išmeigia savo kalaviją žemėn. Šalia padeda medžioklinį peilį: svoringą, sviedžiamąjį. Ir tada pasitraukia kelis žingsnius į šalį.

Sunkaus sudėjimo Gerdenis tylėdamas nusisega kalaviją ir numeta ant samanų.

- Cha-cha-cha! - nusikvatoja Daumantas, pasispiaudo delnus ir puola.

Ir ima didžiūnai skaldyti vienas ant ram antausius, muštis ir spardytis. Susigriebia už krūtinių ir tāsosi, imasi, sukaliuoja viens antrą, išitempę galinėjasi.

Ūmai Daumantas paleidžia Gerdenio krūtinę ir kairiąją įsitveria į jo plaukus,

TIESA IR GYVENIMAS

PASAULIO SUKRIKŠČIONINIMAS IR KRIKŠČIONYBĖS SUPASAULINIMAS

("L. L." konkurse I-ą premiją laimėjęs
straipsnis) (Jęsinys)

VACYS KUPRYS

SUPASAULINTOS KRIKŠČIONYBĖS APRAIŠKOS

Galimas daiktas, kad Kristus neatsitiktinai leido atvykti tik vienam asmeniui be vestuvinių drabužių. Jo darbinis drabužis išskyrė jį iš bendruomenės — padarė jį "individualiu svečiu", kurio šeimininkas, deja, nepripažino. Tai "individualios krikščionybės" atstovas. Tai tie, kurie dangaus karalystės siekia maldomis, kontempliacijomis, pasninkavimu, bet kartu vengia susitikti su nuodėmingu pasauliu ir todėl praktiškai neatlieka jokio naudingo darbo žmonių bendruomenei. Jie yra išdidūs savo tariamai pasiekta tobulybe, neišmanydami, kad ne "tobulieji" matys dangaus karalystę, o tie, kurie atėjo pagelbėti mažutėliams. Labai panaši, bet tik paprastesnė yra "davatkiška krikščionybė". Šios "krikščionybės" tikslas yra sudaiktintas dangus: kaip graži ir turinti visokių patogumų sieloms skirta vieta. Gausios maldos, devocionalių branginimas, šventų vietų lankymas: tai pagrindinės priemonės dangui laimėti. Davatka nelinkęs artimui nešti dovanos, o reikalavimą — "tu privalai". "Tu privalai ne pareigas atlikti savo artimui, bet turėti tokį gyvenimo stilių, kaip aš!" Davatkiška "krikščionybė" yra lyg dalis "paragrafinės moralės" krikščionybės. Ši pastaroji apima daug platesnę žmonių masę. Tai yra tie, kurie dieviškąjį įstatymą supranta, ne kaip Dievo šauksmą ir įspėjimą, ne kaip asmeninį į žmogų kreipimąsi, bet kaip varžtą, kaip atitrauktą ir bendrą taisyklę. Taigi pagal jų sampratą dieviškasis įstatymas, nors savo turiniu skiriasi nuo valstybinio, bet savo esme yra tas pats. Kaip, pralindęs pro valstybinio įstatymo užvarą, esi išteisintas, taip lygiai turėtum būti išganytas, pralindęs pro dieviškąjį. Kad "prasmukimas" pro dieviškąjį įstatymą reiškia kaip tik mirtį — šito paragrafinės moralės krikščionys nesupranta ar nenori suprasti. Šiai grupei priklauso labai daug reikšmės skiria išviršinei krikščionybės apraiškai. Bet kokie pakitimai apeigose, o kartais net bažnyčios balduose (sakyklos panaikinimas) iššaukia

jų dvasioje nuogaustavimą, kad tai esąs pačios krikščionybės griovimas. Panaši į šią, bet dar daugiau supasaulėjusi, yra "administracinė krikščionybė". Krikščionių bendruomenė, gyvendama pasaulyje, negali paneigti jo tvarkos ir statomų tam tikrų reikalavimų. Dar daugiau — norėdami pasaulį palenkti krikščionybės tarnybai, turime ją aprengti darbinio rūbu — organizacija. Susižinojimas, kelionės, mokyklos, ūkiniai ir visa eilė kitų reikalų yra neišvengiami — lyg įrankiai Valdovo vynuogyne. Ir kuo išmintingiau šie reikalai tvarkomi, tuo geriau. Tačiau čia slypi ir didelė pagunda, būtent, pajungti pačią krikščionybę, kad ji tarnautų administraciniams reikalams. Nėra paslapties, kad amžių būvyje šitai pagundai buvo ne kartą pasiduota. Tam reikalui paminėsiu čia vieną subtilų, bet šiaudien jau tapusį aktualiu, klausimą. Gyvenimo patirtis patvirtino kunigų celibato naudingumą. Tik praktiniais, o ne kitokiais tikslais jis ir buvo įvestas. Ir kaip tokiu, jo sankcionavimas turėjo tilpti administraciniuose reimuose. Deja, amžių būvyje celibatas praktiškai tapo neatjungiamu kunigystės sakramento dalis. Padaryti žmogų už celibato laikymą morališkai atsakomą, reiškia, palenkti krikščionybę, kad ji tarnautų administraciniams reikalams. Todėl, nors atleidimas nuo celibato neša visą eilę kitų pavojų, reikia džiaugtis, kad šiaudien Bažnyčia šiame reikale yra žymiai nuolaidesnė.

Vadinamieji praktiško galvojimo žmonės dažnai nerodo didelio entuziazmo religiniam gyvenimui, bet daugelis iš jų religijos neatmeta, o ją praktikuoja, vadovaudamiesi grynai ekonominiu principu. Jis skamba paprastai: "Jei Dievo nėra, tai tikėdamas nieko ypatingo neprarandu, o jei Jis yra, tai tikėdamas galiu pelnyti dangų". Stebėtina, kad šitą mintį pasiūlo mums ir kai kurie kunigai. Deja, tai yra tik tariamas, o ne tikras tikėjimas. Jame slypi apgaulė, o ne geroji valia. Jis prilygsta gatviniam drabužiui vestuvinėj puotoj, ir užtat Valdovo pasmerkimas.

Po Antrojo Vatikano Suvažiavimo katalikų tarpe pastebimas "judėjimas", kuriam tikrų "Patogumų krikščionybės" vardas. Didįjį suvažiavimo rūpestį jie įžiūri ne pasaulio sukrikščioninimo reikale, bet kaip pašalinti su krikščionyste susijusias nemalonias pareigas. Katalikybę reikia reformuoti, moderninti, kad pagaliau ji pasidarytų įvairiais atžvilgiais... patogi. Jie reikalauja, kad krikščionybė be atidėliojimo pasisavintų dabartines pasaulio nuotaikas, nes nepatogu klausytis, kai masės kalba, kad krikščionybė neįnanti "su gyvenimu". Jie reikalauja krikščionybę "sumokslinti", nes nepatogu klausytis, kai priekaištuoja, kad krikš-

ČIONIŠKOS pažiūros nesiderina su kaikuriomis moderniomis teorijomis, kurios, tiesa, ginčytinos, bet daugumo mėgiamos. Jie linę gana liberaliai žiūrėti į seksualinį palaidumą, gimdymo kontrolę ir visa kita, kas varžo kūno malonumus.

Į "Patogumų krikščionybę" yra gerokai panaši "Didžiojo Inkvizitoriaus krikščionybė", kuri ypač ryškiai parodė savo veidą, pasisakius popiežiui prieš gimdymo kontrolę. Buvome liūdininkai didelio pasipriešinimo ir pykčio popiežiaus žodžiui. Protestuotojai daugiausia, be abejo, buvo "patogumo krikščionys", bet jie siekė dar toliau. Jie geidė: ne tik patogumo, bet ir atsipalaiduoti nuo atsakomybės. Sveikai galvojant, jei laikai popiežių klystančiu, tai daryk, kaip tau atrodo tinkama, bet kartu imkis už tai atsakomybę. Ne, atsakomybę popiežius tesiima pats, tegul atima iš mūsų ir laisvę, bet teduoda mums patogumą. Tai lygiai ta patimtis, kuri buvo išreikšta F. Dostojevskio "Broliuose Karamazovuose", pasakojant apie didžiojo inkvizitoriaus susitikimą su Kristumi, bet šiaudien nesąmoningai atkartota tūkstančių katalikų.

Ši "krikščionybė" yra vienu požiūriu giminiga kitai supasaulintos krikščionybės apraiškai, kurią vadinkime fariziejiškąja; Kai pirmoji sau pateisinti iešką autoriteto uždangos, tai antroji bando prisidengti dorine vertybe ar dorybe. Kaip žinome, Kristus fariziejų prisidengimą yra ypatingai

